

Derfor er der heller ikke nogen gruppe af ansatte, som gennem et fagligt sammenhold har tilkæmpet sig resultater, der skal tvinges til at arbejde sammen med uorganiserede. Uorganiserede har med deres individuelle frihed og ret selv valgt at være uden for fællesskabet.

Derfor skal ingen gruppe af ansatte tvinges til at arbejde sammen med enkeltindivider, der, fordi de ikke er medlem af fagforeningen på det pågældende område, vil virke som løntrykkere på arbejdspladsen. Uorganiserede har selv frit valgt at stå uden for fællesskabet, og hermed har de altså også frit valgt at komme i en situation, hvor det faglige sammenhold frit vælger ikke at arbejde sammen med dem.

I Enhedslisten mener vi, at medlemskab af faglige organisationer er en god og nødvendig ting. Medlemskabet af Unionen skærper nødvendigheden af at forbedre de faglige organisationers muligheder for at sikre medlemmernes løn- og arbejdsvilkår og heriblandt også muligheden for at indgå aftaler med modparten om organisationsforholdene på arbejdspladsen.

Men vi skal heller ikke lægge skjul på, at hvis det rent faktisk skal fungere som en kollektiv ret og frihed og ikke som et diktat, skal der også arbejdes offensivt med udbygningen og udviklingen af demokratiet i de faglige organisationer.

Til slut vil jeg ikke glemme at sige, at vi vil stemme imod forslaget.

Peter Duetoft (CD):

Jeg er lidt træt af, at hver gang Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet er blevet enige om et forslag, stiller SF sig op her og fortæller, at de borgerlige mener sådan og sådan. Jeg vil godt opfordre SF til at overveje, om der ikke findes borgerlige partier ud over de tre, for det er altså sådan, at der også findes borgerlige politikere og borgerlige mennesker på arbejdsmarkedet, der faktisk godt kan forstå, at organisationsopdelingen i Danmark er, som den er i dag. Når jeg siger det, er det, fordi jeg møder det for ofte, og jeg synes, jeg har lyst til at spørge, om vi ikke kunne blive fri for det.

Så må jeg sige, at jeg ikke er den store eksklusivaftalefan; jeg er heller ikke den store modstander af dem. I virkeligheden mener jeg overhovedet ikke, at Folketinget skal diskutere det. Det kommer ikke os ved, hvad man gør på arbejdsmarkedet.

Der er to situationer, jeg mener er uacceptable. Den ene situation er selvfølgelig, at man er ansat på en virksomhed, og der derefter kom-

mer en eksklusivaftale, og man så skulle forlade virksomheden; men det har vi jo lovgivet imod.

Den anden situation er, at man skal tvinges til at betale til et politisk parti, men det har vi også lovgivet imod.

Når de to ting er væk, kan jeg ikke se, at man skulle gøre det her til noget så exceptionelt, at man skal tage sig af det i det danske Folketing. Det er, som jeg har sagt op til flere gange, noget, vi mener at arbejdsmarkedets parter og virksomhederne kommer til at slås om.

Jeg har jo en vis andel af skylden i, at debatten er trukket ud, og derfor vil jeg da gøre min ordførertale så kort, for jeg tror, og det hørte jeg også af fru Pia Christmas-Møller, at budskabet er gået ind, og jeg er da glad for her en årrække efter at få endnu en bekræftelse på, at vi havde indflydelse i firkloverregeringen.

Annette Just (FP):

Jeg tror nu, at vi er kommet sådan et rimeligt stykke gennem diskussionen og har fundet ud af, hvad det egentlig er, vi taler om. Vi taler om at forbyde tvang. Nogle taler om, at det er godt med en klassekamp, og dér er forskellen. Jeg tror i virkeligheden, at det kan koges ned til, at nogle partier går imod tvang og går ind for frihed til det enkelte menneske, og andre taler om, at det er vigtigere med klassekampen.

Vi taler altså om, at vi enten skal gå ind for, at det er i orden, at der stadig væk i den danske lovgivning står, at det er tilladt med en vis form for eksklusivaftaler henholdsvis fortrinsklausuler; der er nemlig en retsafgørelse, der erkender, at det er at regne for det samme. Jeg er så glad for, at ministeren ikke også er gået ind i den debat.

Men der er også nogle, der spørger, om vi skal overholde de menneskerettighedskonventioner, som Danmark rent faktisk har sagt ja til. Skal vi overholde Den Sociale Pagt, som Danmark rent faktisk har skrevet under på? Skal vi overholde de aftaler, man lavede ved Maastricht-Traktatens vedtagelse, som et flertal i den danske befolkning rent faktisk har sagt ja til? Er der nogen partier, der burde tale for, at vi overholdt intentionerne i alle disse ting, er det jo netop de partier, som har stået her og talt imod.

Socialdemokratiet og SF brugte en meget stor del af den sidste afstemningsdebat op til EU-afstemningen på at forklare, hvor vigtigt det var, at den danske befolkning skulle sige ja, fordi der nu også kom det sociale kapitel ind. Ikke så snart er der nogle, der siger, at der også er noget